

10 راهکار ناپلئونی برای نیفتادن

همه معلمان، مدرسان و استادان از ابتدای تاریخ تاکید ویژه‌ای بر مطالعه دقیق و تدریجی در طول سال تحصیلی و یک مرور کلی در شب امتحان دارند.

همه معلمان، مدرسان و استادان از ابتدای تاریخ تاکید ویژه‌ای بر مطالعه دقیق و تدریجی در طول سال تحصیلی و یک مرور کلی در شب امتحان دارند.

این اظهار نظر مشفقانه همیشه هم با موافقت درونی اغلب دانش آموزان یا دانشجویان مواجه می شود، چنان که همه تصمیم می گیرند از ابتدای همین ترم یا سال تحصیلی هم که شده، دیگر تنبلی را کنار بگذارند و همه چیز را به اما و اگر شب امتحان نسپارند، اما نتیجه چیست؟ ایراد از سیستم آموزشی باشد یا روحیات ایرانی ها یا هر چیز دیگری، نود و خرده ای درصد از آدم ها در ایران شب امتحانی درس خوانده اند و می خوانند و خواهند خوانند.

از همین رو در کنار سختی های بسیار زیاد شب های دراز امتحان، همیشه فرمول ها و راهکارهایی برای موفقیت به قول معروف #171؛ ناپلئونی؛ یا لب مرزی در امتحانات وجود دارد که طبعاً از سوی شب امتحان باز های حرفه ای ابداع شده اند، این راهکارها، گرچه شاید در نگاه اول شوخی به نظر برسند، اما تجربه نشان داده در حد خودشان کارایی قابل توجهی دارند.

نامید نشوید!

یک شب که هیچ، حتی اگر یک ساعت به زمان امتحان باقی مانده باشد، نگویید گور پدر امتحان. جزوه یا کتاب را باز کنید، به مهارت خودتان و میزان دشواری بخش های مختلف بیندیشید و بسته به زمانی که در اختیار دارید، بخش هایی را برای مطالعه گذری یا عمیق انتخاب کنید. برنامه ریزی لزوماً متعلق به بچه درس خوان ها نیست.

بودجه بندی درست منبع مطالعه از همان شروع کار، از ضروریات شب امتحان است و گرنه ممکن است نیمی از وقت تان را صرف بخش های بی اهمیتی همچون مقدمه کتاب بکنید و تازه بفهمید که ای دل غافل، چه کلاه گشادی سرتان رفته است!

چه چیزی بخوانم؟

فیس و افاده و ناز و نوز و غرور و من با فلانی حال نمی کنم و این حرف ها، مال زمانی است که شما در شرایط استاندارد باشید و خطر افتادن و احیاناً مشروط شدن تهدیدتان نکند.

محض رضای خدا این بازی های کودکانه را شب امتحان کنار بگذارید و به شاگرد اول کلاس تان زنگ بزنید تا از درست بودن منبع

مطالعه مطمئن شوید، اگر کتاب است، همه چیزش را با او چک کنید، اگر جزوه است، بپرسید که کدام فصل ها در امتحان می آیند. همیشه فهمیدن این که فلان فصل ها از سوی استاد حذف شده و در امتحان نمی آید، بعد از امتحان حسابی دماغ آدم را می سوزاند، مراقب باشید!

بیا سوته دلان گردهم آییم!

هر چقدر هم که، تنبل و درس نخوان باشید، یکی بدتر از شما پیدا می شود، اگر بدترش هم پیدا نشود، دست کم یکی پیدا می شود که مثل شما باشد.

پیدایش کنید و فرار بگذارید و چند ساعت باقیمانده را باهم سپری کنید. تجربه نشان داده این طور موقع ها بدبینی ذاتی آدم که مدام در گوشش می خواند «من چقدر بدبختم«، «من چقدر بیچاره ام« و «من می افتم« و... قدری فروکش می کند و انگیزه ها کمی بیشتر می شود که البته همین هم غنیمت است.

استادان دوست ما هستند

برای دزدیدن قاپ استاد و جلب توجهش و در نهایت رفاقت استراتژیک با او، حتما لازم نیست که شاگرد زرنگ و درسخوان باشید. پرسیدن مشتکی پرسش - نه لزوما عالمانه - در طول درس از استاد و تظاهر به حضور ذهنی حداکثری در کلاس گاهی یکی از راحت ترین روش های جلب توجه استاد و جا شدن در قلب اوست. حتی سر تکان دادن و وانمود به این که به حرف استاد گوش می دهید - حتی اگر زیر میز مشغول اس ام اس بازی باشید - می تواند مفید باشد. این دست رفاقت ها با استاد، نه این که مثلا نقش خیلی سرنوشت سازی در نمره شما داشته باشد، ولی مثلا اگر نمره شما 9 باشد، می تواند آن را به ده تبدیل کند!

بنی آدم اعضای یکدیگرند

قدر همه اقوام، اطرافیان و اعضای خانواده تان را بدانید. از یک روحیه دادن ساده بگیرید تا خلاصه کردن بعضی بخش های جزوه یا کتابتان که فرصت خواندنش را ندارید، طیف گسترده کارهایی است که می تواند از سوی اطرافیان و نزدیکان شما انجام شود.

گفتن لازم نیست که رفتار خودتان در بدبختی های دیگران در جذب این طور کمک ها تاثیر بسزایی دارد. وقتی شب سهمگین امتحان برادرتان با پف فیل، فیلم، پلی استیشن، صدای بلند تلویزیون و... به او خندیده اید و دمار از روزگارش درآورده اید، طبعا نمی توانید انتظار داشته باشید که او در شب سرنوشت ساز کنار شما باشد و کمک تان کند.

یک حساب سرانگشتی

هر کسی هم نداند، خودتان خوب می دانید که چطور درس می خوانید، ایده آل پردازی های فانتزی درخصوص برنامه ریزی و مطالعه تدریجی در طول ترم را کنار بگذارید و همان اول کار از استاد بپرسید که در امتحان آخر، از هر فصل چند سوال می آید و مجموع نمره مربوط به هر فصل چقدر است. این روش در امتحان های حفظی معجزه می کند.

نه شما که هیچ انسانی در طول تاریخ تاکنون نتوانسته همه جای منبع مطالعه اش را در طول یک شب دقیق و عمیق بخواند. پس به جای این که همه جای جزوه را تک بزیند و هیچ کجایش را درست و حسابی یاد نگیرد، روی فصل هایی که نمره زیادی دارد، تمرکز کنید و آن جانور معروف چهارپایان را از پل بگذرانید.

همکلاسی به دادم برس!

اشتباه نکنید، قرار نیست کار زشت تقلب را تجویز کنیم؛ همان طوری که همیشه یکی بدبخت تر از شما پیدا می شود، حتما یکی هم پیدا می شود که حرف ها که چه عرض کنم، حتی خمیازه های استاد را موبه مو در جزوه اش یادداشت کرده باشد.

این موجود را با مطالعات دقیق میدانی، همان ابتدای ترم شناسایی کنید و از همان موقع طرح دوستی بریزید. هیچ چیز مثل جزوه او شما را از عذاب شب امتحان مصون نخواهد داشت.

در این طور جزوه ها، حاشیه نویسی ها معمولا از متن هم مهم تر هستند. کلماتی مثل #171& مهم&، raquo؛، نکته&؛ جملات و پاراگراف هایی که زیرشان خط کشیده شده یا هایلایت شده اند، از این موارد هستند. تجربه می گوید، استادان بیشتر پرسش هایشان را از جاهایی طرح می کنند که در طول کلاس مورد تاکیدشان قرار گرفته است.

هیچ وقت بی خیال نشوید!

حتی اگر نیم ساعت به امتحان مانده باشد و شما هیچ نخوانده باشید، یا مثلا نصف کتاب یا جزوه را هنوز نخوانده باشید، بی خیال نشوید و در مرور تیترها و عنوان ها هم که شده، نگاهی گذرا به همه پاراگراف های باقیمانده بیندازید.

ما که نه ولی شب امتحان بازهای حرفه ای عمیقا معتقدند که این روش شده در حد چند نمره ناقابل به شما کمک می کند. از منظر #171&؛ لنگه کفشی در بیابان نعمت است&؛ فراموش نکنید که حتی نیم نمره هم در شب امتحان و برای جلوگیری از نیفتادن غنیمت است.

معجزه نمونه سوال

بیشتر امتحان گیرهای حرفه ای بانک ثابتی برای طراحی سوال در اختیار دارند. تازه این سوای کسانی است که از اساس دل و دماغ طرح پرسش های جدید ندارند و هر دفعه همان پرسش های ترم قبل یا سال قبل را طرح و از اصل غافلگیری استفاده می کنند.

در چنین شرایطی بخصوص در دانشگاه، عقل سلیم حکم می کند از همان اول کار دنبال نمونه پرسش های ترم های پیشین استاد باشید. این روش تضمینی است و به قول معروف معجزه می کند.

آخرین تیر در ترکش

فرض کنیم که وقت محدود بود، با استاد رفیق نبودید، نمونه سوال امتحانی سال های گذشته را گیر نیاوردید، اصلا جزوه و کتاب درست و حسابی برای مطالعه نداشتید، خلاصه این که آس و پاس رفتید و نشستید سر امتحان. تجربه می گوید که هنوز هم کورسوی امیدی هست.

هنوز هم یک روش مانده که ممکن است به شما کمک کند. فیلم هندی در برگه پاسخنامه، نه همیشه، اما گاهی جواب می دهد. توصیه ما لزوما دروغگویی و طرح نکاتی مثل بیماری مادر و شب بیداری به دلیل بیماری پدر و مواردی از این دست نیست - هر چند متناسفانه گاهی این هم جواب می دهد - گاهی نوشتن یک بیت شعر خاص و تاکید بر این که بذر اشتیاق و علاقه به شعر یا شاعر مورد نظر را استاد مورد نظران در جانتان افکنده، کاری می کند کارستان. گفتن ندارد که هر چه می نویسید باید با شخصیت استاد متناسب باشد.

مثلا اگر برای استاد ریاضی اخموی غرغروتان یک شعر از مرحوم سهراب سپهری بنویسید، معلوم نیست چه اتفاقی بیفتد، طبیعی است که کشف این تناسب فوت کوزه گری است و چیزی نیست که بتوان آن را در یک مقاله روزنامه ای فراگرفت.

فرهاد بیاتی - جام جم